

Саулъ да влѣзе въ нея самъ си и другаритъ Давидѣвы приканвахѫ го да го убіе, но Давидъ не рачи нито тогазъ, нито послѣ, когато влѣзе нощемъ въ стана на Саула и намѣри и него и войската му заспали. (Царс. Й. ІІ. Д. 1.).

§. 116. *Саулъ умира.*

Филистимлянитѣ пакъ подигатъ война срѣшо Евреитѣ; и Саулъ излѣзва на срѣща имъ съ войска. Въ сраженіето падатъ тримата сынове на царьтъ, и самъ си Саулъ раненъ, и за да не падне въ рѣцѣтѣ на противницийтѣ, заповѣда на едного отъ слугытѣ си да го прободе въ ребрата съ ножъ. Подиръ смъртъта на царьтъ сичкытѣ Евреи са обѣрнѫхѫ на бѣгъ, и Филистимлянитѣ въ него денъ спечелихѫ голѣма побѣда. (Царс. Й. ІІ. 1.).

§. 117 *Давидъ оплаква смъртъта на Саула.*

Давидъ, като са научи за смъртъта на Саула, пролѣ горчиви сълзы и прокле Гелвуейскытѣ горы, дѣто станѫ туй поразяванье; а оногози, който са похвали, че уби царьтъ и нѣсѣше царскытѣ знакове, заповѣда да го убіњтъ; а на жителитѣ на градътъ Іависъ показа голѣмы милости, защото погребохѫ Саула и тримата му синове. (Царс. Й. ІІ. К. 1—7 1—.).

§. 118. *Давидъ струва два голѣмы грѣха.*

Като стѫпи Давидъ на прѣстолътъ направи двойно беззаконіе и много голѣмо, Той прѣбылъ Вирсавія и я принуди на грѣхъ. Второ, понеже мѫжъ и Урій са случи тогазъ въ войската да са біе за оте-